HIERONYMUS
Admont (?), 1. Hälfte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26077
Copyright: Admont, Benediktinerstift

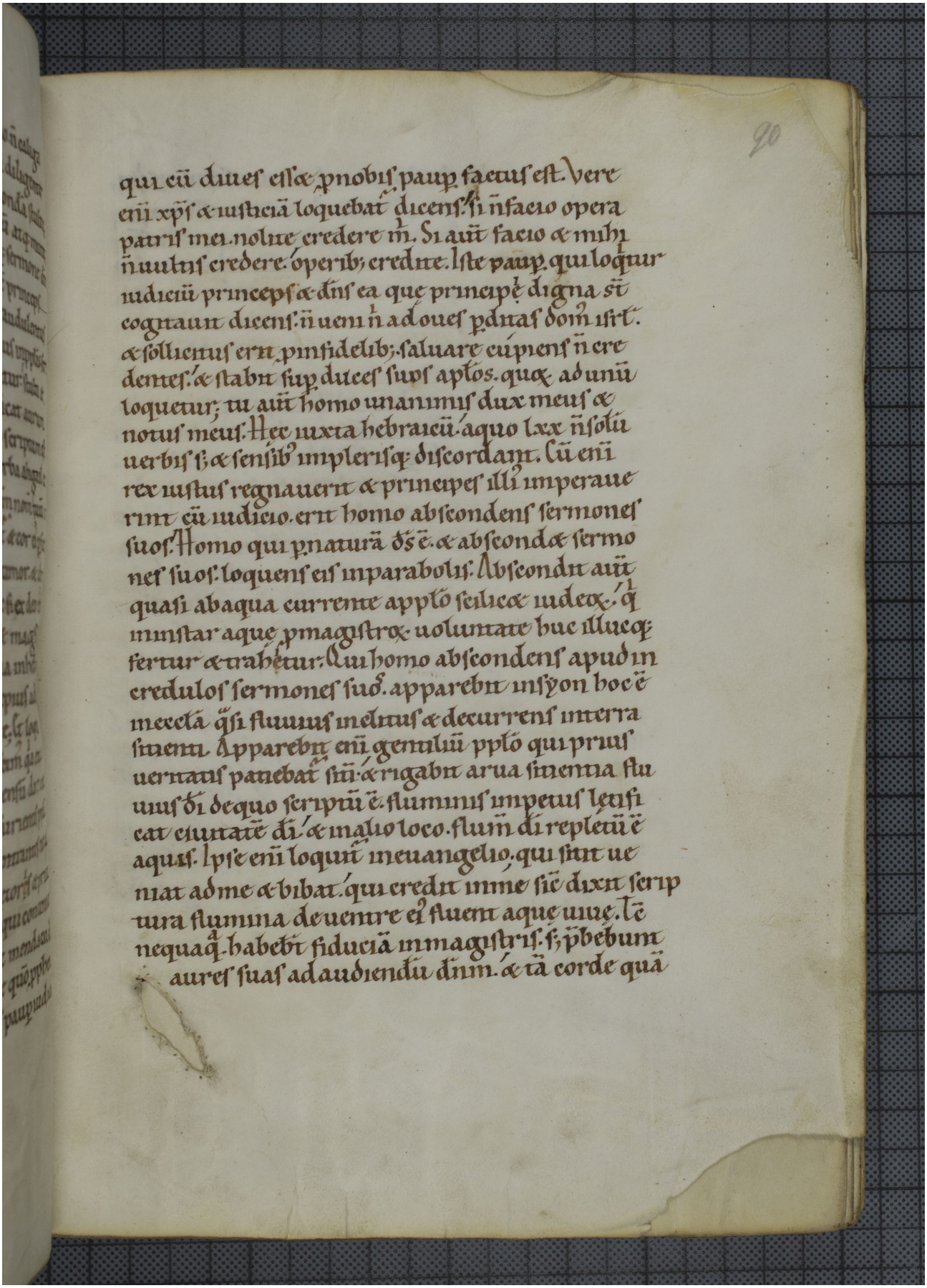

qui cū diues esse pnobis paup factus est. Vere
enī xpī & iusticiā loquebat dicens. Si nō facio opera
patris mei nolite credere mihi. Si aut facio & mihi
nō multis credere operib; credite. Iste paup qui loqur
iudiciū princeps & dns ea que principē digna sūt
cognauit dicens. nō uenit ad oues pdnas dom isrl.
& sollicitus erit pinfidelib; saluare cupiens nō cre
dentes. & stabit sup duces sups aplos. quos ad unū
loquetur; tu aut homo unanimis dux meus &
notus meus. Hec iuxta hebraicū aquo lxx nō solū
uerbis sed & sensib impleris dissordant. Cū enī
rex iustus regnauerit & principes illi imperaue
rint cū iudicio. erit homo abscondens sermones
suos. Homo qui pnaturā ds ē. & abscondit sermo
nes suos. loquens eis in parabolis. Abscondit aut
quasi ab aqua currente appto scilicet iudeos. q
ministat aque pmagistros uoluntate huc illucq
fertur & trahitur. Qui homo abscondens apud in
credulos sermones suos. apparebit in sion hoc ē
mercēdā qsi fluuius mellitus & decurrens in terra
sitiente. Apparebit enī gentilib ppto qui prius
uernatus parebat sitī. & rigabit arua sitientia flu
uius di de quo scriptū ē. fluminis impetus lētifi
cat ciuitatē di. & in alio loco. flum di repletū ē
aquis. Ipse enī loquit in euangelio. qui sitit ue
niat ad me & bibat. qui credit in me sicut dixit scrip
tura flumina de uentre eius fluent aque uiue. Tē
nequaq habebit fiduciā in magistris. sed pbebunt
aures suas ad audiendū dnm. & tā corde quā